

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Lvdouicus de Estrada n. 27

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

26. A IOANNE LEPAGE *In Bibliotheca sua Præmonstraten-*
sis Ordinis: Nobilissima (inquit) & celeberrima illa Societas
 IESV, quæ quot Collegijs constitutis in Orbem diffusa fuit,
 tot velut lucidissimis doctrinæ, & sapientiæ luminibus Mun-
 dum vniuersum illuminauit, tenebrasque illas Cimmericas
 illi offusas laudabiliter dispulit. *Ita in Imag. 1. sac. Soc. lib. 5.*
cap. II. fol. 679. Qui Auctor, ut videtur sub eodem Ordine mi-
litauit.

Nobilissi-
 ma, ac ce-
 leberrima.

Collegijs
 velut luci-
 dissimis lu-
 minibus
 mundum
 illuminans.

A CISTERCIENSIBVS.

27. * ALVDOVICO ESTRADA *Abbate de Guerta dig-*
nissimo, qui Societatem per Hispaniam mille calumnijs
impetitam longissimo scripto Apologetico protexit, ex quo pauca seli-
gam, quæ eius animi sensum, & nostræ Religionis existimationem
clarius manifestant. Quibus (inquit) lacrymis illorum cæcita-
tem deplorabimus, qui priuatim, ac publicè aduersus Socie-
tatem persecutiones commouent? Hos sane lamentabatur
Propheta cum dicebat: Væ vobis cæci, qui dicitis bonum
malum, & malum bonum, & qui habetis lucem tenebras, &
tenebras lucem, &c. Et infra. Qui dixit Iesuitas Lutherana-
nos esse, inter fatuos planè imò & fræneticos annumerandus;
sicut enim lux opponitur tenebris ita Iesuitarum Institutum,
Lutheranorum instituto contradicit. Et inter alia quibus id
probat latè equè ac erudite per vtrorumque vitæ rationem discurrens,
ait; Lutherani fide contenti, opera respuunt, Iesuite verò cha-
ritatis operibus feruentes adeo sunt, vt maiori ex parte eos vi-
deas, cōfessiones fideiū audientes, administrantes Eucharistiæ
Sacramentum, odia componentes, infirmis seruientes, ver-
rentes Hospitalia, moribundos adiuuantes, mortuos sepelien-
tes, in obedientiæ obsequium magnis laboribus peregrinan-
tes, &c. Et post pauca; Mihi in animum semper induxi spe-
cialem fructum à Deo intentum in huius Religionis funda-
tione,

Defensa
 Apologetico
 perhonorifico.

Eius Insti-
 tutum Lu-
 therano-
 rum In-
 stituto seu
 lux tene-
 bris con-
 tradicit.

Nonū sub-
 sidium ad-
 uersus Lu-
 theranam
 hæresim
 militans.

tione, alium non fuisse, quam ut hoc noño subsidio aduersus Lutheranam Hæresim militaret. Mentior, si mihi perspectum non est, Hæreticorum capita ingenti odio abhorreere eos, quos ipsi Theatinos vocant. Sed satanæ fallaciæ perspicuæ nobis iam sunt, non enim ignoramus astutias eius. Proh dolor! quis tot fluentia haberet lacrymarum, quæ mundare possent maculam asserentium, Iesuitas in Lutheranorum grege annumerandos. *Et post plurima concludit.* Hinc infero Pater mi Romane (ad hunc Epistolæ nomine Apologiam hanc conscripserat) ingentem misericordiam, qua Deus cum Societate sancta vsus est; quamque si ei additi bene perciperemus, non tantis premeremur angustijs cum eam tot persecutionibus ac calumnijs

Persecutionibus beatissimis.

videmus exagitari. Hic enim Itatus planè Beatitudinis est: Beati qui persecutionem patiuntur &c. Vnde qui Societatem amamus ex animo (si aduersantium damnum non adesset) Eam in hac sua Beatitudine gaudentem relinquere debereamus, cum non instat Homicidarum ac latronum ob propria flagitia, sed sicut hi, quos Christus Beatos vocat propter iustitiam, patiantur. Igitur Christi regulis ductus affirmo, si aliqua Respublica sit, quæ Beata in terris appellari possit, ea Societas est, quia hæc & iniurijs laceffita & calumnijs diffamata: & si ab hac Beatitudine aliquantulum recedant sui, id causat animarum fauor: quamuis negare non possim, specialem Dei prouidentiam esse eorum innocentiaè dari Patronos, ne persecutione deficiant, quemadmodum eorum permittit infamiam, ne fauore, & humano plausu se extollant, &c. Hæc ille Epist. ad P. Romanum apud Euseb. in vita B. Borgie lib. 2. cap. 31. à fol. 169. ad fol. 171.

In quibus sua innocentia Patronos Deus prouidet.

* AB ECDEM Epistolâ ad Doctorem Torrensensem, deinde Episcopum Canariensem, pro eiusdem Societatis famâ aperto Marte militante aduersus maleuoli cuiusdam epistolam non leuiter illam vulnerrant: Non casu euenit (inquit inter alia) hanc epistolam ad meas peruenisse manus, quia vnde minus sperabatur, sanctæ Societati fauores spirituales ac temporales accrescent, qui forte

Iterum contra maleuolum prouocata Societas.

forte cessarent, si ignominia tam iniuste illi illatae conscius non essem. De me id certe possum affirmare ob Toletanos viginti Archiepiscopatus, verba tanta temeritate, ac falsitate plena, non ausurum me scribere, vel aduersus infimae notae saeculare hominem. Nollem reuersa Societatis aduersarios vehementer confundi, & praepudore deficere. Ego in hoc casu dico, quod sentio, defendo & approbo quod approbat, & defendit Ecclesia. De aduersarijs autem affirmo, illos Hareses inuenire, in quibus personis, nec Ecclesia nec Inquisitio eas vnquam inuenit. *Et post pauca subdit*: Plurimum nocuius ille homo est, qui audet dicere, propriaque manu subscribere, Illitteratos, & Haereticos esse tot Dei seruos, qui in his Regnis Hispaniae commorantur. Estque res ad Christianam Religionem spectans, scire, quibus semitis iste Homo particularis ducatur, qui plus videt, quam videmus omnes. Deus illi suam lucem largiatur & locum poenitentiae. Datis in sancta Domo de Guerta mar. 16. ann. 1558. Sic in vit. B. Borg. ubi supra fol. 175.

AB EODEM: litteris ad socios Septimancenses. Qui exorsus ab animi sui conturbatione quae se ad communem genti humana Ignatii morte illatam cladem diu constituisse mutum, atque attonitum instar Jobi amicorum, ait; cum fuisse stuporem hominum deplorasset, qui quia non intelligunt, quanti referat in terris superesse eximia praeditos sanctitate viros, in eorum occasu minimè commouentur, ex illa Isaie voce: Nisi Dominus Sabaoth reliquisset nobis semen, quasi Sodoma facti essemus. Homines Deo charos apte Seminibus comparans, cum Grano Synapis diligenter Ignatium confert. In primis quod hoc semen cum sit minimum, fiat maius omnibus oleribus, Dei admiratur ingenium, quod gaudens rebus minutis, ac vilibus ad maxima opera & praeclarissima uti, cum tam multi eodem saeculo eiusdem atque Ignatii Consilij essent, ac praeter ceteros Paulus 4. etiam Pontificatus Maximi auctoritate potens ad quiduis perficiendum, & Magnus ille D^{or}. tota Hispania sanctitate, atque doctrina celeberrimus Auila, Perfecti tamen Operis titulum maiore quadam

Dolet Estrada eximium Ignatium.

Isai. 1. 9. Quem grano Synapis comparat. Matth. 13. 32.

Quod cum minimum sit, in magnam tamen arborem erumpit.

Z gloria

Cuius rami
toto orbe
diffusi.

Mira inter
se consen-
sione cale-
ste philtro
componunt.

Iuuenum
mores re-
format So-
cietas.

Sacramen-
torum fre-
quentia, &
exercitio-
rum spiri-
tualium
vsa.

gloria Ignatio dederunt : adeo, ut ad hunc veluti Ioannes ad Chri-
stum discipulos Auila suos transmitteret. Tum de Colonij quasi Ra-
mis toto Orbe diffusis, ac Sociorum multitudine differens, in his eta-
te, conditione, linguis, Nationibus inter sese discrepantibus, conspe-
ctam à se narrat maiorem, quàm si ab una essent omnes stirpe, ac
Parente editi, consensionem, atque cor ita unum, unamque ani-
mam, ut carmine quodam diuino, caelestique philtro tanta concordia
fieri videatur. Deinde ad conuolantes ad hanc Sacram arborem di-
gressus volucres inter cætera refert, visos à se in Hispaniensi quadam
Academia iuuenes antea solitos alia sequi omnia, diebus quibusdam
festis summo manè ad crimina deflenda, & ad Sacrosancta vsurpanda
mysteria surgere numero amplius trecentos; neque hæc alijs in Templis
propter insolentiam fieri, cum id miri habeant commodi Societatis
Templa, quod in ijs inducto more diuinam mensam frequentandi, ne-
minem deterreat inanis metus, ne singularis, & notabilis fiat. Ad-
dit his exercitationum spiritualium laudes, quas appellat, Nouitia-
tum quemdam toti humano generi institutum. Quod sicut
Religiosi Ordines habent gymnasia, in quibus suos quique tyrones ad
suam vitæ formam exercent ac fingunt, ita ex vniuerso mortalium
Cætu exercitationibus à B. Ignatio inuentis, suo multi in vitæ genere
ad perfectam Christianæ legis disciplinam erudiantur. Postremo ob-
tretractatorum contra Societatem confutatis calumnijs, eiusque Instituto
non leuiter confirmato, socios adhortatur, ut B. Ignatij vestigia pre-
mentes contra aduersarios, modestia, ac silentio dimicent. In silentio,
& spe, inquit, erit fortitudo vestra, quoniam voluntas Dei est, ut
beneficientes obmutescere faciat hominum ignorantiam. Conclu-
ditque tandem, scriptam à se pro Societate Apologiam, & cur id ipse
diuersi Ordinis faciendum sibi putarit exponens, epistolam claudit.
Hæc omnia apud 1. par. Hist. Soc. lib. 16. n. 125.

28. * AB ANGELO MANRIQUE viro equidem omni
disciplinarum genere excultissimo, in vniuersitate Salmanticensi su-
prema è Theologicis Cathedra Magistro Colendissimo, Observantiæ
Hispanæ Cisterciensis dignissimo Generali, Regni totius fulgentissimo
lumine, ac verè custode Nostræ Societatis Angelo, cuius ille encomia
typis